Написав Ірина Косарук
Вівторок, 31 березня 2020, 18:24

ЖИТТЄВЕ МОРЕ

О Господи, як хвиля човен б'є,
Ще трошки,- й не залишиться і сліду,
Здригається усе єство моє,
Душа тремтить від холоду і вітру.

Вже непосильна стала боротьба,
Змагатись з хвилями стає все важче й важче...
Взяла весло,щоб попливти,але...дарма,
Перед собою шляху вже й не бачу.

Та тихий голос зазвучав в моїй душі:
"Поглянь над хвилями,здійми свій зір угору!"
Маяк,немов далека зірка,там блищить,
Моє спасіння в боротьбі суровій.

Це Ти, Христос, надію подаєш,
Коли у труднощах Тебе часом не бачу,
Віру зміцниш, на поміч Сам прийдеш,
Від радощів душа в мені заплаче.

Ти скажеш вітру: "Стихни,перестань!"
І чудо: знову сонце наді мною!
Стихають хвилі,а в душі - розмай
Блаженства Твого,миру та спокою.

Так тихо стало,Господи, в Тобі,
Й,здається,спокій цей ніщо не зрушить,
Та будуть хвилі ще в моїм житті,
Не раз ще боротьба стривожить душу.

Але з Тобою зможу я пройти
Крізь всі життєві бурі й урагани,
І досягнути вічної мети,
Там - моя пристань, там - спокій настане.

А поки що пливе, пливе човен,
І перешкоди на шляху долає,
А поряд - Ти, й в самий важкий момент
Лиш слово скажеш, - й буря затихає.

Життєве море досі ще шумить,
І човен мій не раз хитають хвилі,
Але настане довгожданна мить:
Мене Ісус у вічності зустріне.

14.01.2020р.